

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2012 október Vers

Tandori Dezső: Lesz-e utolsó írásom;

Lesz-e utolsó írásom

egyre hívebb hozzám – most eldobom a cetliket –
minap végignézttem a B. úton – mennyit jártam –
mennyit jártam Kosztolányi kis szobrához – leültem –
és ahogy ilyenkor – most? – Kafka szomszéd faluja –
már nem tudnék gondolatban sem elmenni odáig –
egy élet hozza kevésségét – egy élet hossza kevés
bármilyen átéréshez. A folyó szárazon be van deszkázva.
Nem fogok – ott ülni soha – eldobálom a cetliket –
valami összefüggőt kellene – de csak ez van: fásság –
deszkafásság – a legszebb aranjúzei koncertnél is – egykor –
el is sírtam magam – Szpéróra, más halottaimra
gondoltam egy londoni szobában – kazetták közt
kotorásztam – ott volt ez is. Hallgattam. Ma már
csak direkt nekem ajándék hanghordozókat – már csak
verébkémnek a készanyagú rádiót. Már csak elhomályosítom
jelenlétemmel mind – ami mögöttem stb. a *Töredék* kötetből
– melynek címe nekem ma is *Egyetlen* – ahogy a kurdumic
törzsnek ma is Kurdumic a Közép Oldal Afrikának nevezett
Kurduma – és *A. Rimbaud a sivatagban forgat* – az *Egy*

talált tárgy megtisztítása. De ez se. Ez se fontos. Száraz
deszka fásság borítja hirtelen a vizet – valami nagy
örömré pedig – az sincs, hogy jó lenne – ott ülni
a kis szobornál – az sincs – hogy tőlem bármi csak
egyre kihaltabb lehet – egyre előbb, na, szellemes –
és semmit sem akarok mondani már magamról és senkinek –
de olyan sokat írtam, azt mind – lehet elemezni, kényszer
(zenóni ebekharmincadja, ami vagy – huszonkilenc – vagy
harmincegy – a vagyvág, így, egybe – holott, Kondor, francot –)
nélkül kényezni, kényeztetni – ugyan, ki – olvasta
azt mind, a javát – ahogy én éreztem – magam is fokfok
elcsüggedtem, mi ez. De a folyó bedeszakázódása
még nem – örömtelenség, ah, nem, örülök –
ah, nem örülök – csak mint G. Stein rózsa –
a Kőrözsa – az, hogy a rózsa: a rózsa = a rózsa –
így nálam ez az egykori – kétfelenélkülegybeér –
van ma is – két fele van – hol az egyiket mondom –
hol a másikat, hol a mindenfélét – hol a semmifélét –
Zenón hol sosem ér célba – hol sosem indul el
és semmi Beckett – Kondor Béla elegendő – egyszer
majd egy üresetlapoz, így egybe. Lapozok egy üreset
egybe – és elmegyek kettőbe. A Kosztolányi féle kéz –
bronzból van – de az én kezem még el fog égni –
sercen egy nagy kondorbélait a tepsiben – vagy hol –
aztán – lesz, aki megvalósítja? – már csak szórnak,
Szpéróm poraival se elegendve – bár ott leszünk
együtt – mit tudom én. De mi lesz Főmedve Dömiékkal? Öt éve,
hat éve – még én sem tudtam ezt – a végső zenóni

nem indult – most tudom, nem fog célba érni –
 áll a folyó – szárazon bedeszkázva – Pascal –
 ahogy elfedjük céljainkkal a szakadékot –
 mely felé rohanunk. Szerencsére nem érzékletes a
 metamatek – bármi ijesztő is hetvennégy évhez képest
 a hátralehető 4-5, esetleg 9... de hagyom. Lapozgatom
 a „Töredék”-et, mely nekem „Egyetlen”... és az ilyenek
 nincs szava. Várom, foglalkozzanak a dolgaikkal, de már
 én valóban senkinek semmit, magamról se, így, mondani.

*

...És ami – ah – megmarad: ah, zenóni ebekharmincadja 29,
 31, hahaha – ez volt, ez lesz, elindul érintőleg ez a vers.
 Nem kérdés, lesz-e utolsó. Sercli, és nem borzadály, se. Öröm?
 Zenóni kétfélfél, az egyik
 csak a másik, egyik felől.
 Két nincs köztése, eleresztik,
 úgyse fut el az ez elől,
 ez az elől.
 S úgyis – vers tudása! – megöl.
 Ölelget közben, hol-se-messzibb.

Tetszik

2 ember kedveli. Legyél te az első az ismerőseid közül!

Kapcsolódó írások:

1. **Tandori Dezső: Parbeszed egy Oriással; T. Dezsó verseiből** Kerdezo (T. Dezsó): ...?!
 Orias (K. Dezsó): Nem érint mar...
2. **Tandori Dezső: Korai Rilke”: a Fiú** Tandori Dezső Korai Rilke”: a Fiú S hogy ez...
3. **Tandori Dezső: N ir van a versek; G azdám N. irvánában** „Gazdammal meger kezünk N ir
 vanaba. It sok, sokk az...
4. **Tandori Dezső: Az évek. Hullámok. És Messzeség** Az évek. Hullámok. És Messzeség. És

Éjre nap. Felvonások között...

5. **Tandori Dezső: Egy eredeti „gazdám”; Versek gazdamhoz** Nem tudok mit mondani.

Nem az, hogy nem tudok (mit)....

Cimkék: Tandori Dezső